

ח: עין משפט
נר מצוה

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

מסורת הש"ס

בז א מ"י פ"א מ"א
מגנה הלל א:
מזב ב מ"י פ"א מ"א
פ:
מזב ג מ"י פ"א מ"א
ד מ"י פ"א מ"א
ה: ד מ"י פ"א מ"א
ו: ד מ"י פ"א מ"א
ז: ד מ"י פ"א מ"א
ח: ד מ"י פ"א מ"א
ט: ד מ"י פ"א מ"א
י: ד מ"י פ"א מ"א

6) מ"י פ"א מ"א
מ"א מ"י פ"א מ"א
7) מ"י פ"א מ"א
8) מ"י פ"א מ"א
9) מ"י פ"א מ"א
10) מ"י פ"א מ"א

רבינו חננאל

מי שחגיגה באה בתוך יצאו
אלו שאין חגיגה באה בתוך
רב איש בהו טו שפחה
מי שיש אתו טו שפחה
יצאו עמוה ומנחות
שאין בהם שפחה והיא
בתוך טו שפחה ליה לכתב
דאמר וטו שפחה בתוך לרב
באשתו [בתו] [בתו] מי שיש
לו אוכלין מרובין ונכסים
מועטין מביא שלמים
מזבחין ועולות מועטין
כיון כי מי שיש לו בני
אדם מרובין ונכסין רובים
לאכול כבוד כבודו ואין
לו בהמות אלא טעם אמר
רב חסדא טופל ומביא
פר גדול, א"ל רב ששת
הרי אמרו טופלין בהמה
למדינה ואינין למידך
מאי אמר רב ששת וכו'
תימא הכי קאמר ליה לרב
חסדא אמאי אמרת טופלין
מעות למעט חגיגה וקנה
פר גדול מכלל שאין
טופל בהמה לבהמה הרי
אמרו אף טופלין בהמה
לבהמה ומקשינן כמאן
אמר רב ששת הריא
סבא רב חזקיה ולא
כרבי יוחנן דהא אין
אתר מן אורח טופלין
בהמה לבהמה ומעות
למעות וכי תימא דחזקיה
והי יוחנן הוא רבליגי
אבל מתימא לא פליגי
והוא דאמר כתיב מתימא
התקני אכילה ראשונה
מן החולין כלומר בהמה
הראשונה איכל בחתלה
תהיה מן החולין, לאו
מכלל טופלין בהמה
לבהמה ואין טופלין בהמה
וקנה בהמה אחת, מאי
אכילה ראשונה דקמי'
בעינן פסעות חגיגה כרי'
שיעור אכילה ראשונה
ממעות חולין א"ר שמעון
בן לקיש הריש עשר
בהמות לחגיגתו הקריב
חמש לייט ראשון חזון
ומקריב חמש לייט

מי שחגיגה באה מהם. פ"ר"י דכתיב לא ילין חלב חגי ומיהו
לקמן (דף י"ג) לא מפיקין ליה לפי המסקנה אלא מגזירה שזה
דמדבר מדבר ושמה מכל מקום משמעות המקרא משמע חגיגה
ולקמן מפיקין ליה ממדבר מדבר שמה אלשון דייחוגו קא סמיך דמשמע
חגיגה דלי ממדבר הוה אמינא עולה
ושלמים בזה מהס וליכא למימר אס
קן לא יכו בזהם שלמי שמה ממעשר
רק על ידי טפילה כמו חגיגה דהא
כספרי ילפינן ליה מגזירה שזה דכתיב
זו שס ממעשר וגם בהמדה (מנחות
פג). מדבר גורה שזה שס שלמים
הקשה ה"ר אלעזר ליה שס שמה מהר
עובל דכתיב (דברים מ) וצחת שלמים
ומינה ממעטין עופות ומנחות וכן
דרש רבי יהודה בן חסדא בפסחים
(דף קט). ועוד אמאי לא מוקמינן
קלא בצער חולין דמוקרי שפיר
שמה ומיך דודאי ילפינן מהר
עובל מה שמה דלהן שלמים אף
כאן שלמים ויירושלמי איכא אצל לא
בשפות ומנחות דכתיב וכן בהר עובל:
בהגך ולא באשהר. ומ"ק דמפיק
לה מדרשה ושמתה בהגך
מי שחגיגה וכו' י"ל דמיריבו שמעין
מינה דליכמוז בהג ומיהו מליגו
למימר דפליגי עליה ולא משמע ליה
(ו) והא דלין נושאים נשים כממעד
מוקי טעמא כאדך דהתם:

לאו אלו שאין חגיגה באה מהם. פ"ר"י דכתיב לא ילין חלב חגי ומיהו
לקמן (דף י"ג) לא מפיקין ליה לפי המסקנה אלא מגזירה שזה
דמדבר מדבר ושמה מכל מקום משמעות המקרא משמע חגיגה
ולקמן מפיקין ליה ממדבר מדבר שמה אלשון דייחוגו קא סמיך דמשמע
חגיגה דלי ממדבר הוה אמינא עולה
ושלמים בזה מהס וליכא למימר אס
קן לא יכו בזהם שלמי שמה ממעשר
רק על ידי טפילה כמו חגיגה דהא
כספרי ילפינן ליה מגזירה שזה דכתיב
זו שס ממעשר וגם בהמדה (מנחות
פג). מדבר גורה שזה שס שלמים
הקשה ה"ר אלעזר ליה שס שמה מהר
עובל דכתיב (דברים מ) וצחת שלמים
ומינה ממעטין עופות ומנחות וכן
דרש רבי יהודה בן חסדא בפסחים
(דף קט). ועוד אמאי לא מוקמינן
קלא בצער חולין דמוקרי שפיר
שמה ומיך דודאי ילפינן מהר
עובל מה שמה דלהן שלמים אף
כאן שלמים ויירושלמי איכא אצל לא
בשפות ומנחות דכתיב וכן בהר עובל:
בהגך ולא באשהר. ומ"ק דמפיק
לה מדרשה ושמתה בהגך
מי שחגיגה וכו' י"ל דמיריבו שמעין
מינה דליכמוז בהג ומיהו מליגו
למימר דפליגי עליה ולא משמע ליה
(ו) והא דלין נושאים נשים כממעד
מוקי טעמא כאדך דהתם:

מי שחגיגה באה מהם. פ"ר"י דכתיב לא ילין חלב חגי ומיהו
לקמן (דף י"ג) לא מפיקין ליה לפי המסקנה אלא מגזירה שזה
דמדבר מדבר ושמה מכל מקום משמעות המקרא משמע חגיגה
ולקמן מפיקין ליה ממדבר מדבר שמה אלשון דייחוגו קא סמיך דמשמע
חגיגה דלי ממדבר הוה אמינא עולה
ושלמים בזה מהס וליכא למימר אס
קן לא יכו בזהם שלמי שמה ממעשר
רק על ידי טפילה כמו חגיגה דהא
כספרי ילפינן ליה מגזירה שזה דכתיב
זו שס ממעשר וגם בהמדה (מנחות
פג). מדבר גורה שזה שס שלמים
הקשה ה"ר אלעזר ליה שס שמה מהר
עובל דכתיב (דברים מ) וצחת שלמים
ומינה ממעטין עופות ומנחות וכן
דרש רבי יהודה בן חסדא בפסחים
(דף קט). ועוד אמאי לא מוקמינן
קלא בצער חולין דמוקרי שפיר
שמה ומיך דודאי ילפינן מהר
עובל מה שמה דלהן שלמים אף
כאן שלמים ויירושלמי איכא אצל לא
בשפות ומנחות דכתיב וכן בהר עובל:
בהגך ולא באשהר. ומ"ק דמפיק
לה מדרשה ושמתה בהגך
מי שחגיגה וכו' י"ל דמיריבו שמעין
מינה דליכמוז בהג ומיהו מליגו
למימר דפליגי עליה ולא משמע ליה
(ו) והא דלין נושאים נשים כממעד
מוקי טעמא כאדך דהתם:

הנהגות הב"ח

1) ושמתה בתוך חתה
ובקר ובתוך עבדך
ואמרת והלוי והגר
הקרותם וקאלקנה אשר
בשעריך: דברים טו יד
2) איש כמתות ירו
בכריתת יו אלוך אשר
נתן קר: דברים טו יז

רבינו חננאל (הפסד)
האחרון של חז ואע"כ
שאין מקריבין נדרים
ונדבות כמער הוואל
והללו תחלת הפרשן
לחגיגה היתה באה מותר
להקריבם ביום ורי יוחנן
אמר כיון שפסק שוב
אינו מקריב א"ר אבא
ולא פליגי כאן בסתם כאן
בפסד הא דרי יוחנן כיון
שהפרישן בסתם והקריב
מזון חמש. ואיכא שהות
ביום שלשום השאר וגם
יש לו בני אדם שצריכין
לאכלם וכיון שלא שחטם
שיירי שייננהו ונעשו
כנדרים גרבות שלא
מחמת יריט שאין קריבין
כיו"ט. וריש לקיש כגון
שפירש ואמר שאלו
הנשארים אקריבם כיו"ט
האחרון כגון זה מותר הכי
נמי מפתברא דכי אהא